

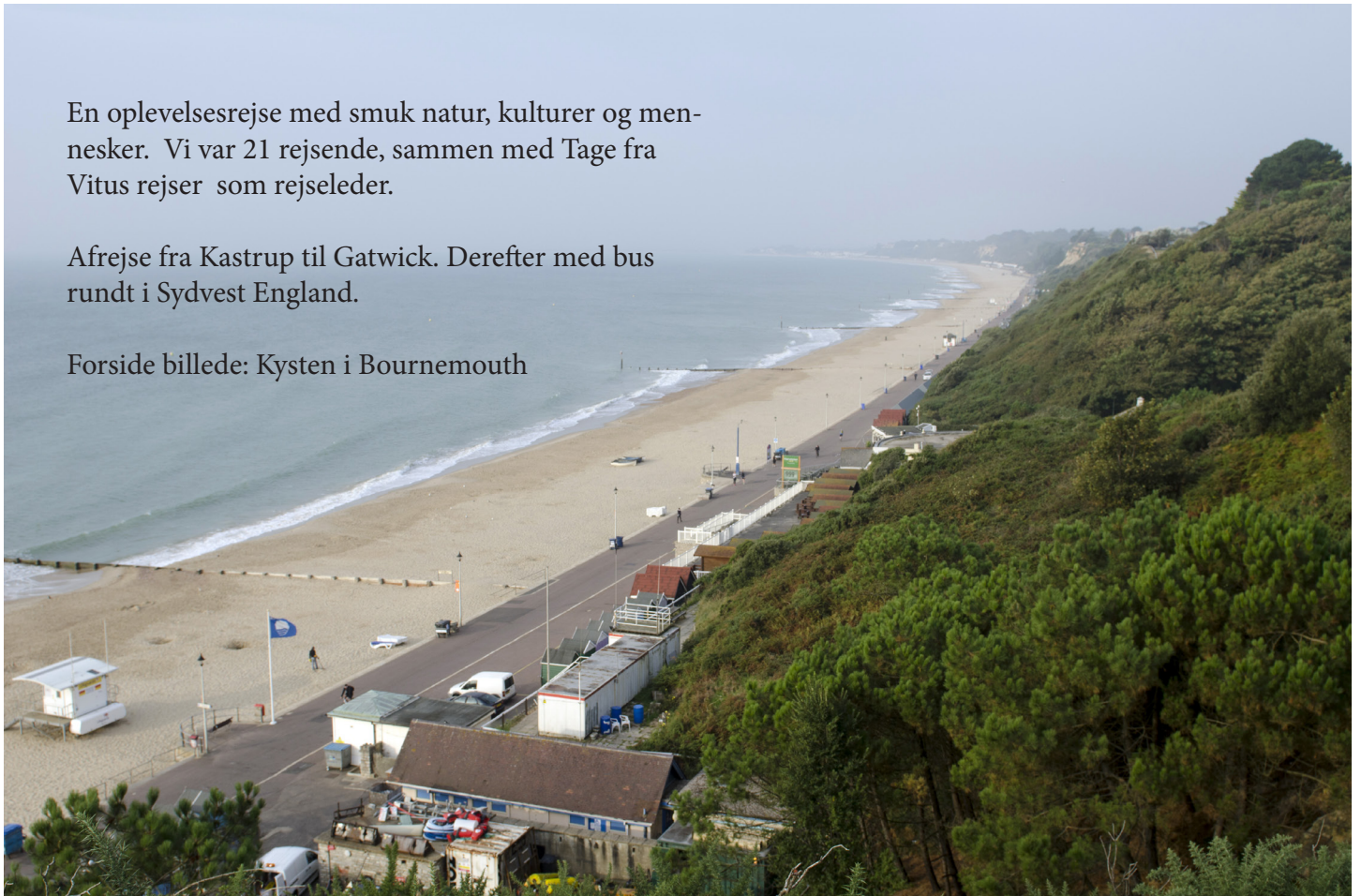
Den Engelske Riviera

Rejsedagbog tirsdag den 16. september til tirsdag den 23. september 2014

En oplevelsesrejse med smuk natur, kulturer og mennesker. Vi var 21 rejsende, sammen med Tage fra Vitus rejser som rejseleder.

Afrejse fra Kastrup til Gatwick. Derefter med bus rundt i Sydvest England.

Forside billede: Kysten i Bournemouth

Vi boede en nat i Bournemouth, en nat i Torquay, to nætter i Newquay, og tre nætter i Bath

Salisbury:

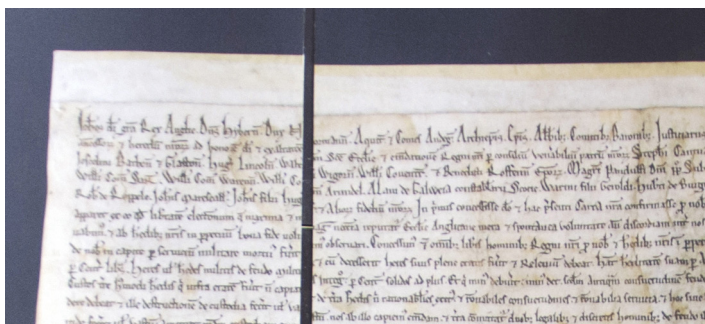
Byens historie går tilbage til 1220. Stedet blev valgt på grund af frugtbarheden med store vandede hvor floderne Avon, Nader og Bourne mødes.

På vores første dag oplevede vi Salisbury Cathedral, som er byens største attraktion. Med en byggeperiode på 38 år stod Katedralen færdig i 1258. Kirkens tårn rækker 123 meter mod himlen, Englands højeste.

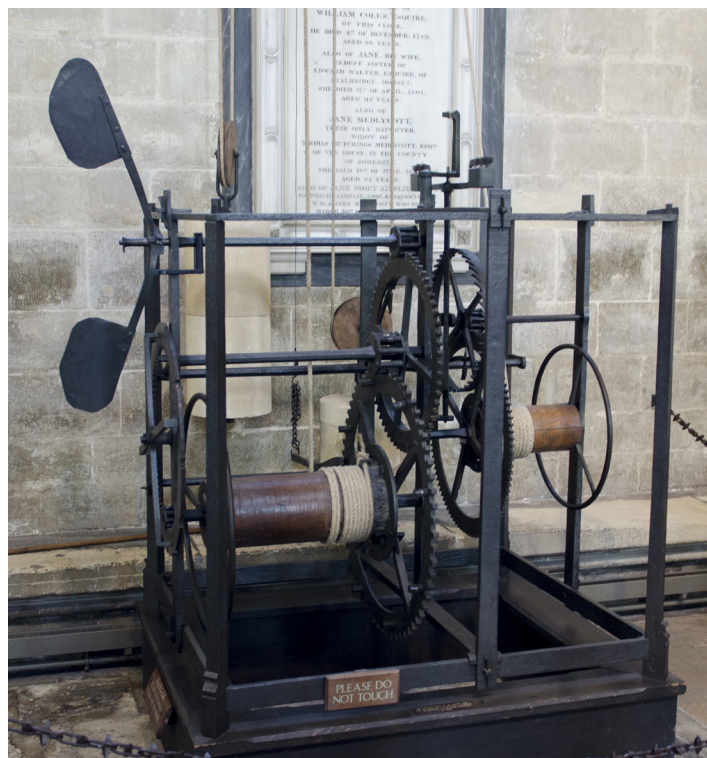

Salisbury / Magna Carta:

En særlig attraktion i katedralen er Magna Carta (latin for "stort brev"). Det består af en række engelske frihedsbreve fra 1215, som begrænser magten for engelske monarker. Magna Carta opfattes generelt som det første skridt i en lang proces frem mod forfatningsret.

Medieval Clock er Sandsynligvis det ældste fungerende ur der eksisterer. Det er fremstillet af hånd-smedejern i 1386.

Bournemouth: Fra Salisbury kørte vi om aftenen med bussen til overnatning på Durley Dean Hotel i Bournemouth ved den Engelske Kanal. Det gamle hotel har sin egen charme i Viktoriansk stil. (borgerlig, lidt snerpet stil fra dronning Victorias tid). Byens befolkning udgør 163.444 og er dermed den største by i Dorset.

Tidligt om morgenen, inden afgang hotellet i Bournemouth var vi ude ved kysten og nyde udsigten over kanalen og de meget flotte badestrande, som byen er kendt for. (foto til venstre).

Turen går videre til den lille maleriske ferieby **Lyme Regis**. Også her møder vi den berømte Viktorianske stil, med huse i alle regnbuens farver. Af byens omkring 3500 indbyggere er omkring 45 % pensionister, hvoraf mange er tilflyttere fra andre steder på grund af det behagelige klima.

Byen ligger på Jurassic Coast ved grænsen til Devon og kaldes Dorsets perle. Kyststriben er optaget på Verdensarvslisten og er opkaldt efter de mange fossiler, der er fundet i området. Byen blev grundlagt som en havn i det 13. århundrede og var længe en af Englands vigtigste havne. I det 20. århundrede kom nedgangstider, og i 1960'erne blev togstationen nedlagt. Turisme er et vigtigt erhverv for byen.

Lyme Regis er kendt for The Cobb, en speciel mur i havneanlægget. Den er nævnt i Jane Austens romaner og vises i filmen Den franske løjtnants kvinde, som er baseret på en bog af den lokale forfatter John Fowles.

I 1685 steg James Scott, 1. hertug af Monmouth, i land i Lyme Regis og påbegyndte sit mislykkede oprør.

I 1812 fandt Mary Anning, en fattig pige i tolvårsalderen, fossilet af den første kendte ichtyosaurus under en af sine vandringer langs kystklipperne ved Lyme Regis. Hun solgte fossiler til besøgende og blev ophav til den engelske "tungekrøller" *She sells seashells on the seashore*. Anning fandt også den første kendte plesiosaurus, og flere af hendes fund kan beskues i Natural History Museum i London.

Over middag kørte vi videre fra Lyme Regis gennem det utrolig smukke kuperede landskab til Torquay i Devon. Under vejs gjorde vi holdt i en by Newton Abbot. Den var der ikke noget særligt ved. Et lille marked. Det bedste var da vi købte "afternoon tea", med tilbehør.

Torquay (udtales Torkie)

Byen Torquay er i litterær sammenhæng kendt for den populære forfatter Agatha Christie. Hun er født her og levede sit liv i denne fantastiske by. En by der kan siges at være et højdepunkt for Den Engelske Riviera.

Det var også her i byen John Gleese blev inspireret til sin tv serie "halløj på badehotellet". Inspirationen kom fra en hotel indehaver der opførte sig helt abnormt over for sine gæster. Han smed kufferter ud af vinduer fra 1. sal. En gæst der spurgte om togtider fik en køreplan i hovedet.

Torquay har en rigtig barsk kystlinje hvor tidevandet er skifter 5 meter. Når der er højvande og bølgerne pisiker ind fra den engelske kanal er der smæk på ind mod klipperne.

Derfor er der også på toppen af de stejle klipper bygget ekstra høje beskyttelsesmure ud mod havet.

Vi overnattede på Corbyn Head Hotel direkte ud til kysten. Et charmerende gammelt hotel.

Det var hyggeligt i Restaurant med udsigten over havet. Super lækker tre retters menu serveret af restaurantens kvikke personale.

Efterfølgende fik vi med kaffe og chokolade i lounge. Her var der også hyggemusik af et par der på flot måde beherskede musik fra 50-60-70'erne. En flot afslutning med hovedtemaet fra Le' Miserable.

Torsdag morgen kørte vi med bussen videre til **Dartmoor Nationalpark**. Der var ikke så langt. Efter ca. 3 kvarter til yderkanten af Dartmoor National Park. Her var der stop i byen **Bovey Tracy** med bl.a. en gammel vandmølle.

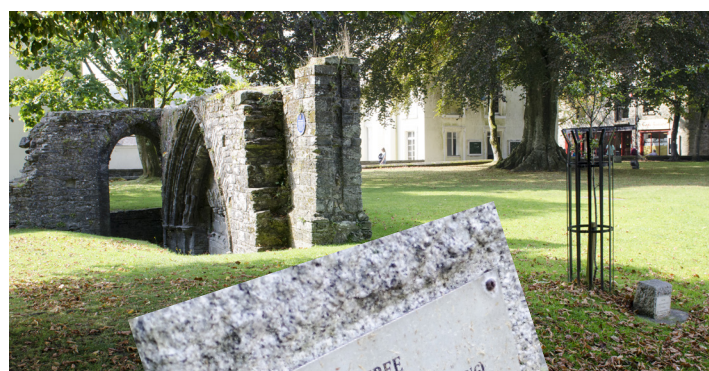
Videre ind i Dartmoor Nationalpark der også kendt fra bogen / filmen "Baskervilles hund", som er fra det rå og bakkede landskab, indhyllet i tåge og dis.

Postbridge er en bro - og samtidig navnet for en lille landsby i hjertet af Dartmoor i det engelske grevskab Devon, omtrent midtvejs mellem **Moretonhampstead** og **Princetown**. Postbridge består af et par huse, en forretning, en pub og en turistinformation.

Postbridge er bedst kendt for en velbevaret gammel **Clapper bro** over floden. Den blev bygget i det 13-14. Århundrede for at gøre det muligt for pakheste at krydse floden, der transporterer tin til Stannary fra Tavistock. Den gamle Clapper bro er stadig intakt, og ligger tæt på den nye bro fra 1780'erne, og som den dag i dag er hovedtrafikåre for den kørende trafik.

Videre til Princetown som blev grundlagt i 1785 da Sir Thomas Tyrwhitt, sekretær for prinsen af Wales, lejede et stort område af hede fra hertugdømmet Cornwall ejendom, i håb om at omdanne det til god landbrugsjord. Han opfordrede folk til at bo i området og foreslog, at et fængsel bygges der. Han kaldte det for Princetown efter prinsen af Wales. Ved Princetown ligger Dartmoor Fængsel.

På en hyggelig gadepub nød vi en "Jail Ale" til en lille sandwich.

Ved byens kirke var en aflægger af tornebusken fra Glastonbury. Meget pudsigt, idet vi 4 som var en del af gruppen netop havde aftalt, at vi om søndagen vil besøge Glastonbury på egen hånd. (se senere i denne rejsedagbog).

Fra Princetown kørte en god time til noget af det vestligste af Cornwall, nemlig byen **Newquay** (udtales newkey).

Her blev vi indlogeret på hotel California hvor vi skal bo i to nætter. Jeg (Jens) rekognoscerede området og fandt hurtigt den nordlige strand med mange surfere og badende. Højt flot og varmt vejr.

Ved hotellet kunne man se over floden som ved ebbe er næsten udtørret og ved flod kan besejles af både.

Ved hotellet kunne man se over floden henholdsvis ind mod land og ud mod havet. Det ses tydeligt at det var ebbe da billederne blev taget. Når det var flod steg havet og strømme ind i floden igen. Så kunne vandet besejles med forholdsvis store både. Se på billedet til venstre hvor bådene ligger på bunden af flodlejet.

Fredag formiddag kørte vi til den stejle klippeø **Sc. Michael's Mount**. Nogle siger det er topscorer af seværdigheder i Cornwall området.

Det gamle kloster ligger på toppen af granit øen, hævet 60 meter over havet. Vejret var med os om end det stadig var lidt diset. Men imponerende var det at nærme sig denne "mount". Da det var højvande sejlede vi den korte tur fra fastlandet i små både hvor der var plads til 12 i hver båd.

Ifølge historien var øen et vigtigt center for handel og udskibning af tin i jernalderen. Øen er knyttet til ærkeenglen Mikael. Oprindeligt var bebyggelsen opført som fæstning omkring år 1.100. I 1659 blev øen erhvervet af Sir John St Aubyn, hvis efterkommere på et senere tidspunkt byggede fæstningen om til luksusbolig efter datidens forhold.

Fra toppen af St Michael's Mount er der en god udsigt mod fastlandet. Alt sammen med stejle skrænter hele vejen rundt om øen. Den har ligget sikkert i mange hundrede år.

Lands End! Her hører England op mod vest. Her er stejle klipper og frådende hav der slår mod kysten som den har gjort i årtusinder.

Det er virkelig Englands vestligste punkt Last out og First in som de siger om stedet.

Det var her den olympiske ild kom in i England da de var værter ved OL i 2012.

Forestil dig når Storm og Orkan kommer ind fra Atlanterhavet i vest. Så pisker store bølger fra havet op ad klipperne på kysten.

Ved vores besøg på Lands End var vejret helt med os. Det eneste var at lidt dis og tåge reducerede sigtbarheden en smule. Men det var imponerende smukt.

St. Ives med de brobelagte gader. Byen var oprindelig fiskerby, men sammen med turisterhvervet kom der og så mange kunstnere og slog sig ned i byen. Det forstår man godt med den beliggenhed, klima og lysforhold. Busser har ikke mulighed for at køre til byen centrum, men til en busholdeplads, højt over byen. Herfra gik det ad stejle stiger og mange trapper ned til byen centrum. De var en enorm lang havnepromenade med mange butikker, cafeer og barer. Meget et miljø som vi hjemme fra kender i Nyhavn. Da benene var trætte tog vi taxa fra byen op til busholdepladsen.

Lørdag afgang fra Newquay med **Bath** som mål sidst på eftermiddagen. Efter godt 2 timer med bus gjorde vi planlagt holdt i Tiverton, en forholdsvis stor handelsby. Vi gik rundt i centrum et kort stykke tid.

Herefter en lille halv time med bus til **Knightshayes**. Dette er et stort herskabeligt gods med en lang historie.

Mægtig stort, eksklusivt og dog enkelt indrettet hovedbygning hvortil der var adgang på 1. sal i de mange gemakker, soveværelser, stuer og køkkenen.

På 2 sal var der ikke adgang. Der boede tre familier, som til dagligt har opgaven med at føre tilsyn med godset og være ”tyveri og brandvagter” om natten.

Selvom en relativt nyt hus ved National Trust standarder, stadig Knightshayes har en rig og varieret historie, præget af de mennesker, der levede og arbejdede her.

Godset blev bygget af Sir John Heathcoat Amory, barnebarn af John Heathcoat, skaberen af den mekaniserede undertråd knipling maskine og ejer af en blonde fabrik i Tiverton.

Grundstenen blev lagt i 1869, men det var ikke før 1873, at de kunstfærdige interiør design blev afsluttet. William Burges, designeren af Knightshayes, havde en stenet forhold til familie og blev fyret halvvejs gennem projektet, der forlader hans fantasifulde vision ufuldstændig. Burges blev erstattet af en anden velrenommeret designer, John Dibblee Crace.

”Godset” har store jorde med landbrug. Nær ved er der også en stor have med grøntsager, frugt og blomster.

Lørdag nåede til **Bath** sidst på eftermiddagen. Her blev vi indlogeret på Royal Hotel som ligger lige i centrum, over for hovedbanegården og omkring 500 meter fra de romerske bade. De romerske bade og Bath Abbey ligger lige ved siden af hinanden.

Bath Abbey blev påbegyndt i 1499 og ligger oven på en noget ældre kirke der har historie tilbage til 700 tallet. Men den nuværende altså fra omkring 1500 og er lidt udbygget så sent som i 1874.

Hotellet er indrettet med flotte gamle værelser med tunge gardiner og sengetæpper m.v. som giver stedet sjæl og charme. Der var en klassisk gammel pub i stueetagen med adgang for alle fra gaden. I tilstødende lokale var så Hotellets spiserestaurant.

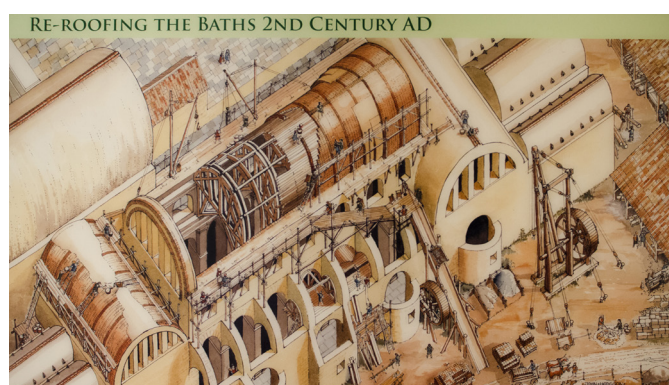
Det romerske bad i Bath (Aquae Sulis) blev grundlagt efter den romerske invasion af England i 43 e.Kr. Vi ved fra en inskription, at det var her ikke senere end 75 e.Kr.

Det blev opkaldt efter kildens keltiske gud, Sulis, som svarer til den romerske gudinde Minerva. Der blev bygget en søjlegang, som omfattede Sulis Minervas tempel, nord for kilden, og syd for kilden blev der bygget et udvalg af rensbade og helbredende bade.

Den hellige kilde tjente to formål. Den dannede fokus for gudsdyrkelse, idet man kastede offergaver til Sulis Minerva i kilden, og den fungerede som et reservoir, der tilførte varmt vand til badene. Da det var et helligt sted, kunne man ikke svømme i den

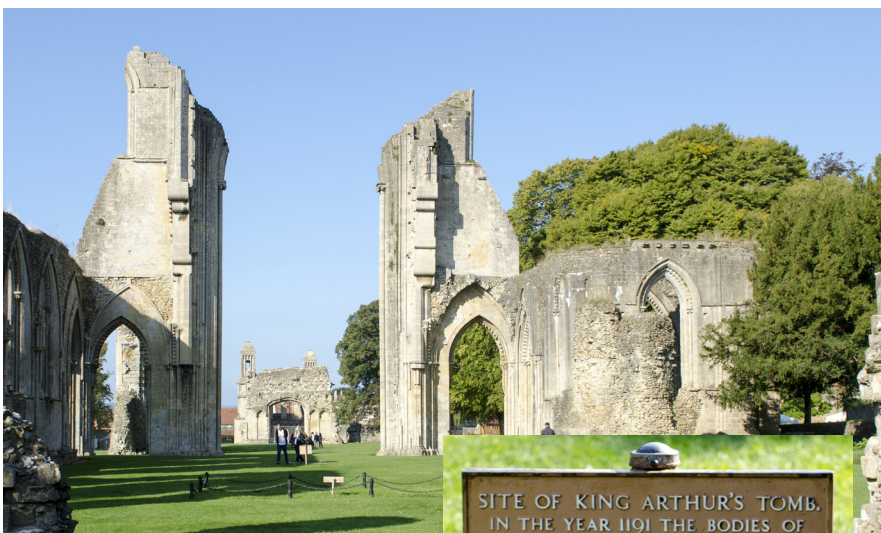

Badene er efter sagnet etableret omkring 860 f.kr. hvor Kong Bladus opdagede de varme kilders helbredende kraft. I 1. årh. e.Kr. anlagde romerne et betydeligt badeanlæg, der blev bygget op omkring den keltiske helligkilde til gudinden Sulis, og indviede et tempel til gudinden Minerva. Både keltere og romere frekventerede disse bade. Bassinerne fik vand fra stedets varme og helbredende kilder. Det varme vand springer fra en dyb underjordisk kilde og holder badene på en konstant temperatur på badene på 46 grader.

Søndag er på "egen hånd". Glastonbury var vores mål for denne dag. Det var allerede planlagt inden vi tog hjemme fra. Vi vidste også der ikke var bus og tog, uden en meget stor omvej og mange timers transport. Så vi valgte at tage taxi fra Bath og retur. Da vi var 4 blev det omkring 350 kr. pr. person.

2000 års kristen historie og mysterier er samlet på dette historiske sted. Toppen af seværdigheder er Glastonbury Abby, et område på 15 hektar jord i bymidten. Det er herinde der ifølge historien findes Kong Arthurs gravsted.

SITE OF KING ARTHUR'S TOMB.
 IN THE YEAR 1191 THE BODIES OF
 KING ARTHUR AND HIS QUEEN WERE
 SAID TO HAVE BEEN FOUND ON THE
 SOUTH SIDE OF THE LADY CHAPEL.
 ON 19TH APRIL 1278 THEIR REMAINS WERE
 REMOVED IN THE PRESENCE OF
 KING EDWARD I AND QUEEN ELEANOR
 TO A BLACK MARBLE TOMB ON THIS SITE.
 THIS TOMB SURVIVED UNTIL THE
 DISSOLUTION OF THE ABBEY IN 1539

Glastonbury Abby var en gang Englands største katedral, men er nu kun ruiner. Historien fortæller, at det var her Josef af Arimatæa omkring år 60 e.kr. kom hertil. Legenden fortæller at Josef tog til England, hvor han byggede den første kristne kirke. Da han kom til Glastonbury satte han sin vandrestav i jorden med en sådan kraft, at den slog rødder og blev til en pragtfuld hvidtjørn. En aflægger står stadig i byen, og den blomstrer hvert år ved juletid. Dette lille jule-under fejres ved at en gren tæt besat med blomster sendes til dronning Elizabeth.

Omkring 2 kilometer uden for byen ligger Glastonbury TOR. En 158 meter høj bakke.

Ligesom Glastonbury, er Glastonbury TOR hjemsted for en lang række mystiske overbevisninger.

Sådan har det været i årtusinder med skiftende temaer, mytologi, hedenskab, kristne legender, og nyere ideer om livet universet.

For foden af højen ligger de hellige kilder ”The Charlie Well”. Man kan virkelig forestille sig vi går i fodsporene af vore forfædre der har gået her i tusinder af år.

Fra begyndelsen er vandet, der flyder dybt i planetens indre blevet æret som essensen af liv. Det er Moder Jords gave til opretholdelse af alle levende former. Et symbol på livskraftens uendelige og grænseløse natur.

Af pjecen på stedet fremgår, at navnet ”Chalice” er af middelalderlig oprindelse. Det fremgår af arkivalier fra Glastonbury Abby’s store arkiver. Legenden fortæller, at Josef af Arimatæa, grandonkel til Jesus, tog et bæger (eller flasker) med Kristi blod og sved fra korsfæstelsen og fra den sidste nadver med sig til Avalon.

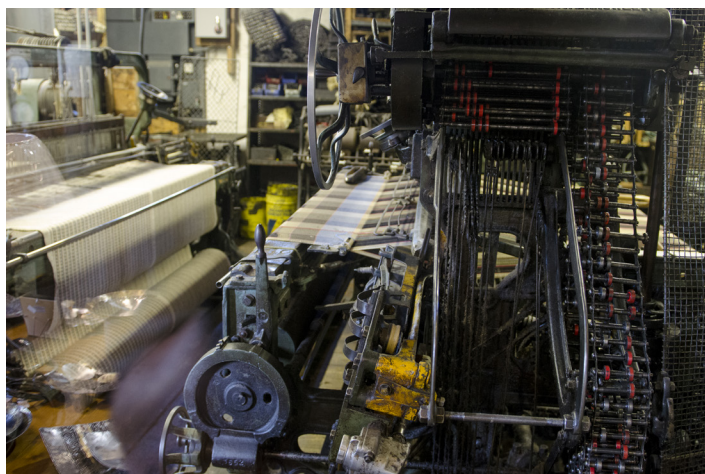

Cotswolds er et geografisk område nord for Bristol. Her besøger vi den lille landsby Bourton-on-the-Water. Her finder vi idylliske huse opført i lokale kalksten med varme og gyldne farver. Området er kendt fra krimiserien **Barnaby**.

Endnu en dag på tur hvor det efter årstiden viser sig igen at være en dag med super godt vejr, varmt og med solskin.

Costwods Woollen Weavers. Dette var oprindeligt et stort væveri på stedet, men som vi oplevede stedet var det nu mere et museum med gamle vævemaskiner og udsalg af lidt af hvert. Men især uldvarerne var som ventet dominerende. Det var super kvalitet af uldvarer i butikken, om end lidt høje priser. Faktisk et spændende sted der oversteg forventningerne.

Bourton-on-the-Water er en lille by i området som byder på charme. Nok i kraft af det vandløb der går gennem byen og med en håndfuld små broer af sten for både kørende og nogle kun for gående. Byen er øjensynlig magnet for mange turister. Med så mange mennesker en mandag i september må der være uhyggelig mange i højsæson.

Videre nogle få kilometer længere nordøst til **Stow-on-the-Wold**.

Igen en lille og pragtfuld by med gamle bygninger, torve, kirker, mange spisesteder og the huse. Her gjorde vi holdt et par timer så der både var tid til naturen og til at nå en lille frokost.

Telefonbokse er stadig almindelige i bybilledet og på landet i England. Det skyldes at telesekskaberne stadig er pålagt at sørge for disse bokse er tilgængelige. I mange andre lande er de afskaffet da mobilen har taget over.

Denne dagbog med tilhørende billeder er fremstillet af JPdesign.dk som gratis publikation.

Digitale billeder og fotoprint af udvalgte billeder kan købes hos www.jpdesign.dk
Mail: jp@jpdesign.dk
Mobil: 4044 4330

Kilder:

Vitus Rejser's rejsebeskrivelse
Tage som var vores guide
Tom som var vores buschauffør
Rejsedeltagerne
Politikens håndbøger om England
Wikipedia (Internettet)
Lokaliteternes opslag
Lokaliteternes egne pjecer